

بیمه اتکایی در برزیل؛ آمادگی بیمه کر اتکایی انحصاری برای رقابت در بازار فریبنگی

متوجه: علی اعظم محمد بیکی^۱

مؤسسه بیمه اتکایی برزیل را باید یکی از بسته ترین مؤسسات این کشور دانست. این مؤسسه را ۶۶ سال قبل رئیس جمهور واگاس تأسیس کرد که ایده "دولت جدید" او عدتاً از حکومت موسولینی در ایتالیا گرفته بود. مؤسسه بیمه اتکایی برزیل در تمام دوران استقرار دیکتاتوری نظامی، بازگشت به دموکراسی و آزاد سازی بازارهای مالی، قدرت انحصاری خود را حفظ کرده است. در واقع، برزیل تنها

^۱. رئیس گروه پژوهشی عمومی پژوهشکده بیمه.

کشور بزرگ جهان است که بیمه اتکایی در آن، به رغم وجود رقابت در بازار بیمه مستقیم، کماکان در انحصار دولت مانده است. علاوه بر این، این مؤسسه خود تنظیم کننده مقررات مربوط به فعالیت های خود است، اما این وضع دیگر ادامه نخواهد یافت. البته، برنامه ای برای خصوصی سازی مؤسسه وجود ندارد اما طبق لایحه ای در مجلس برزیل، بیمه اتکایی در معرض رقابت قرار خواهد گرفت و اختیارات این مؤسسه در تنظیم بازار از آن گرفته خواهد شد. هم‌زمان با بررسی این لایحه در مجلس برزیل، لیسبو رئیس جدید و پر انرژی مؤسسه درصد داشت تا آن را تا حد امکان به شرایط بازار رقابتی نزدیک کند.

بیمه گران اتکایی خارجی، از جمله سوئیس ری و مونیخ ری که دو بیمه گر اتکایی اول جهان هستند مشتاقانه تحولات جدید را انتظار می کشند. در برزیل، حدود ۱۳ درصد بیمه غیر زندگی، بیمه اتکایی می شود در مقایسه، این رقم در آرژانتین، کلمبیا و شیلی به ترتیب، ۳۷، ۱۹ و ۵۰ درصد است. بنابراین، جای رشد در بازار بیمه اتکایی کشوری وجود دارد که در سال ۲۰۰۴، ۱۵ میلیارد دلار حق بیمه تولید کرده است. جاذبه دیگر بازار بیمه اتکایی برزیل این است که این کشور به نحو مطلوبی این از طوفان ها و زلزله هایی است که در مناطق دیگر آقی بیمه اتکایی است.

انحصار مؤسسه بیمه اتکایی برزیل سدی در مقابل بیمه ریسک های بزرگ و پراکنده ای بوده که بیمه اتکایی بیشترین سودمندی را برای آن دارد. تا همین اواخر، این مؤسسه فهرست یکنواختی از ریسک ها را پوشش اتکایی می داد (و البته، بخشی از این ریسک ها را به بازار بین المللی واگذار می کرد). به گفته پدر و پارو در شرکت بیمه توکیومرین که اخیراً سهام یک شرکت بیمه برزیلی را خریداری کرد، درباره پوشش هر ریسکی به غیر از این گونه ریسک ها باید با مؤسسه به مذاکره نشست. این امر موجب شده تا همه امور- از تلاش برای رفع سوء مدیریت در صنعت بیمه تا صادرات بیمه- در رکود باشد.

به گفته بیت استریبل، رئیس شعبه سوئیس ری در امریکای لاتین، وجود شرایط و قیمت‌گذاری یکنواخت در بازار بیمه اتکایی سبب می شود که منابع بیمه گران خوب به شکل یارانه به کیسه بیمه گران ضعیف سازیگر شود. در این بازار، خدمات به نحو آزار دهنده با کندی ارائه می شود. به گفته مدیر عامل یونیبانکو، ای. آی. جی، که یکی از بزرگ ترین بیمه گران برزیل است، باید ۱۸۰ روز به انتظار

نشست تا مؤسسه بیمه اتکایی برزیل سهم خسارت خود را پردازد. تأخیر قابل تحمل حداکثر، یک سوم این مدت است.

آقای لیسبوا، اقتصاددان و یکی از مقامات ارشد وزارت دارایی، نقش به سزاگی در نوشتن لایحه حذف انحصار مؤسسه بیمه اتکایی برزیل داشته است. وی در زمان بدی ریاست این مؤسسه را بر عهده گرفت. سیل اتهام‌ها مبنی بر انتقال وجهه مؤسسه به کیسه احزاب سیاسی، در ژوئن ۲۰۰۵ باعث اخراج مدیران ارشد آن شد. مؤسسه، هرچند بسیار سودآور است و در ده ماهه اول سال ۲۰۰۵، حدود ۰/۸ میلیارد دلار حق بیمه گردآوری کرد، اما سرمایه گذاری کافی ندارد. آقای لیسبوا، با خود شور و شرق کارآفرینی آورده و میز ریاست مؤسسه را به عرصه گستردۀ ای برای فعالیت مدیران جدید الانتساب بدل کرده است. او از پشت میز کار خود، دو هدف تحریک به رقابت و آماده‌سازی مؤسسه برای پیامدهای آن را دنبال می‌کند.

اکنون بیمه گران داخلی اجازه دارند تا از بیمه گران اتکایی خارجی قیمت بگیرند. اگر مؤسسه نتواند قیمت‌ها را اصلاح کند، بیمه گران داخلی می‌توانند مستقیماً با بیمه گران اتکایی خارجی معامله کند. این پذیرش داوطلبانه رقابت، به تدریج بر قیمت و خدمات بیمه اتکایی اثر می‌گذارد. برای بیمه گران خوب در بازار داخلی، قیمت‌ها ۲۰ تا ۳۰ درصد کاهش یافته است. به گفته آقای لیسبوا، زمان لازم برای پرداخت خسارت سهم مؤسسه به بیمه گران داخلی، به طور متوسط، از ۴۰۰ روز به ۱۰۰ روز کاهش یافته است. "تسلی بقدر انحصاری کنار گذاشته شده است".

در بروزیل بیمه گران مستقیم در وضعیت دشواری به سر می‌برند. طبق گزارش انجمن بیمه گران بروزیل، خسارت‌های پرداختی و هزینه‌های اداری و فروش بیمه در صنعت بیمه کشور بیش از حق بیمه‌های دریافتی است. در گذشته، بیمه گران این تفاوت را با سرمایه‌گذاری در اوراق قرضه دولتی جبران می‌کردند که یکی از بالاترین نرخ‌های بهره جهان را داشت. اکنون این نرخ‌ها کاهش یافته است.

هر چند ایجاد رقابت در بازار بیمه اتکایی، فعالیت را برای برخی از بیمه گران سهل‌تر می‌کند اما مشکلات بیشتر خواهد شد. به گفته مدیر عامل شرکت بیمه یونیبا نکو، ای. آی. جی، خاتمه انحصار بر بیمه اتکایی؛ سرمایه تازه، محصولات بیمه‌ای جدید و قیمت گذاری مناسب با هر محصول را در پی

خواهد داشت اما فقط برای بیمه‌گرانی که دارای توان کارشناسی هستند. البته، مؤسسه بیمه انتکایی نیز سخت گیری خواهد کرد و بیمه گران ناکارآمدی را که حیات آنها اکنون وابسته به اخذ بیمه انتکایی با شرایط ثابت است تحت فشار قرار خواهد داد. به گفته او، انتظار می‌رود که گسترش رقابت سبب ادغام بازیگران ضعیف بازار در بیمه گران قدرتمند شود.

آیا این تحولات ممکن است به خود مؤسسه ضربه بزنند؟ آقای لیسبوا ضمن بروپایی گروه هایی برای طراحی محصولات جدید و بهره برداری از داده های مؤسسه، واحدی را برای پاسخگویی فوری به پرسش های مشتریان ایجاد کرده است. در دسامبر ۲۰۰۵، مؤسسه قراردادی کلان در زمینه بیمه انتکایی اموال با بیمه گران انتکایی خارجی منعقد کرد و هم زمان، هزینه های خود را کاهش داد. این امر موجب شد تا رقبا از استمرار رفتار انحصار گرایانه مؤسسه گلایه کنند. رئیس مؤسسه در پاسخ می‌گوید که مؤسسه در حال کاهش هزینه هاست و خود را برای حضور در بازاری رقابتی آماده می‌کند. آقای لیسبوا با اشاره به تجربه آزاد سازی بازار بیمه در شیلی اظهار داشت که انحصار بیمه انتکایی در این کشور تضعیف شد اما کاملاً از بین نرفت. در کره جنوبی نیز بیمه گر انتکایی انحصاری کماکان بر این بازار سلطه دارد. در نهایت، ممکن است مؤسسه بیمه انتکایی برزیل در امر معامله با بیمه گران کوچکی تخصص یابد که بیمه گران انتکایی خارجی بزرگ به آنها روی خوش نشان نمی‌دهند. به گفته او، مهم این است که کل بازار بیمه از این تحولات نفع ببرد.

وازگان کلیدی:

بیمه انتکایی، برزیل، انتکایی اجباری

منبع:

Rio De Janeiro, "Reinsurance in Brazil, Opening up", *The Economist*, ۲۰۰۶, no 1